

Sanja Jukić, prof.
SA STILOM O STILU

Radovi koji slijede različite su inačice lingvostilističkoga pristupa pjesničkomu tekstu. Predlošci pripadaju korpusu intermedijalnih tekstova, odnosno tekstova intermedijalne, posebice vizualne osjetljivosti. S obzirom na takav poetički profil analiziranih pjesama, svaki od studentskih radova, u okviru lingvostilističke raščlambe, aktivira i komparativnostilističko istraživanje orijentirano na uspoređivanje raznomedijskih estetičkih sustava.

Studentski tekstovi koji su pred vama pravi su pokazatelj domišljatosti, pronicljivosti, lucidnosti, maštovitosti, ali i ozbiljnih znanstvenoanalitičkih inovativnih rješenja koja pokazuju kako znanstvenospisateljsko neiskustvo ne mora biti nipošto ograničavajuće već i te kako motivirajuće za zainteresirane istraživače književnoga teksta.

Radovi **Marine Tomić, Angeline Bijelić, Ane Vukojević, Dinka Petriševca i Davora Ivankovca** nastali su kao seminarske analize u okviru kolegija Stilistika te ih se ukratko predstavlja.

Marina Tomić, kroz analizu četiriju tekstualnih struktura, otkriva i klasificira lingvostileme u pjesničkom tekstu Tee Gikić *Tako pjeva Dunja*. Iznimno je inventivan dio rada onaj koji se bavi analizom tematsko-stilske razine, gdje Marina pokazuje poetsku umješnost obrazlaganja semantostilističkih i sintaktostilističkih zapažanja, kao i njihovih drugokodnih implikacija.

Angelina Bijelić, kroz lingvostilističku analitičku prizmu, istražuje semantiku vizualne i verbalne razine pjesme Zvonimira Mrkonjića *Sav u žudnji brida*. Kako je riječ o obrnutoj zrcalnoj slici teksta, Angelina supostavlja i isprepliće dva analitička pristupa – onaj koji tekst iščitava takav kakav jest – kao primarno vizualni znak i onaj koji se bavi njegovom ispravljenom verzijom te ga motri kao verbalni znak. Posebnu pozornost posvećuje instanciji subjekta koju tumači psihoanalitičkom interpretacijom fenomena zrcala i zrcaljenja.

Rad **Ane Vukojević** primjenjuje sva četiri lingvostilistička pristupa tekstu Krune Quiena *Glas x ili poremećaj sluha*, koji otkrivaju stilističke pojačivače te ih tumače s obzirom na stanje u postmodernističkoj izvantekstualnoj

zbilji i s obzirom na poetički kontekst u kojemu je pisao Kruno Quien, a prema Mrkonjićevoj kategorizaciji poetskih iskustava.

Analitički pristup **Dinka Petriševca** u fokus stavlja formu i stil teksta *Oda Zvonimira Mrkonjića* kao strukture najindikativnije za stilističko, odnosno književnoteorijsko tumačenje. U okviru tih tekstualnih struktura rad detaljno istražuje grafostilističke, fonostilističke i sintaktostilističke postupke, njihovu međuuvjetovanost i tekstnu funkciju. Na temelju izvedenih zaključaka, kao i na temelju semantičkoga raskola na liniji *naslov – tekst*, Dinko dolazi i do vrijednih kontekstualnih poetoloških spoznaja.

I **Davor Ivankovac** veliku pozornost posvećuje odnosu grafostrukture i fonostrukture teksta *Pastel* Bore Pavlovića, s tim što njegovo istraživanje ne ide, kao Dinkovo, u smjeru razotkrivanja dijakronijskih poetičkih promjena. Davorovo analitičko pretraživanje zanima se, s jedne strane, za semantiku naslova te za grafostilistička i fonostilistička rješenja da bi se protumačio likovni učinak što ga ti potezi imaju u tekstu, a s druge pronalazi sintaktostileme i semantostileme koji razotkrivaju intertekstualni odnos Pavlovićeve pjesme s pjesmama Tina Ujevića.